

ser, jf. forslag til lov om erhvervsskoler § 17, stk. 2. Det drejer sig primært om salg af produkter, som fremstilles i forbindelse med undervisningen.

Når taksterne fastlægges i finansloven, vil det være Folketinget, der i fremtiden direkte fastlægger den overordnede økonomiske standard for uddannelserne og hermed en økonomisk ramme for det faglige selvstyre. Der vil naturligvis i anmærkningerne til finanslovsforslaget blive redegjort for de omkostningsforhold, der har været afgørende for takstforslagene.

Taksterne vil blive fastsat ud fra det forventede pris- og lønniveau i finansåret efter samme principper som for statslige driftsudgifter.

Til stk. 2

Efter denne bestemmelse træffer ministeren beslutning om, hvilken gruppe hver enkelt uddannelse skal i. Erhvervsuddannelsesrådet afgiver indstilling til ministeren om kriterier for opdelingen i uddannelsesgrupper.

Opdelingen i uddannelsesgrupper vil så vidt muligt blive baseret på generelle, objektive omkostningskriterier, herunder om uddannelsen kræver værkstedsundervisning eller tilsvarende, hertil knyttede behov for undervisning i mindre grupper, for teknisk personale, materialer, værktøj og apparatur i undervisningen. Desuden vil mulighederne for fælles udnyttelse af undervisningstilbud (grundfag m.v.) og apparatur indgå. Der tilsigtes en opdeling i så få uddannelsesgrupper som muligt. Ved særligt materiale- eller apparaturkrævende uddannelser kan der blive tale om, at der ud over taksten for den pågældende uddannelsesgruppe ydes en tillægstakst til materiale og/eller apparatur. Når Erhvervsuddannelsesrådet skal tage stilling til kriterier for gruppeopdelingen, vil Undervisningsministeriet fremlægge beregningsmateriale, der belyser konsekvenserne af alternative opdelinger.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 66 om rådighedsbeløb (omstillingspulje) til dækning af særlige udgifter i forbindelse med iværksættelse af nye uddannelser og om rådighedsbeløb til forsøgs- og udviklingsarbejde.

Til stk. 3

Enkelte uddannelser vil have en så lille tilgang på landsplan, at det vil være vanskeligt at oprette hold af normal størrelse og herigennem at opnå en økonomisk hensigtsmæssig drift. Resultatet kunne blive, at ingen skole ville tilbyde uddannelsen. Alligevel kan det ud fra erhvervsmæssige hensyn være vigtigt, at

uddannelsen tilbydes ét eller flere steder i landet. Tilsvarende kan det ud fra erhvervsmæssige hensyn være vigtigt at fastholde et rimeligt spektrum af uddannelser i forskellige dele af landet. I disse tilfælde foreslås det, at de lovbundne tilskud ydes efter særlige regler fastsat af undervisningsministeren, der også efter indstilling fra Erhvervsuddannelsesrådet træffer beslutning om, hvilke uddannelser der er omfattet af reglerne, og hvilke skoler der kan tilbyde uddannelserne i henhold til disse regler.

Tilskudsreglerne baseres på, at der fastsættes et garanteret minimum for den elevtilgang, skoler får tilskud til, og et antal årselever svarende hertil.

Antallet af faktiske årselever registreres på normal vis, og der ydes tilskud efter de sædvanlige takster hertil. Men hvis det faktiske antal årselever er mindre end det garanterede minimum, ydes der også tilskud til et antal garanterede årselever svarende til forskellen. Bestemmelsen i stk. 3 skal også ses i forbindelse med, at undervisningsministeren kan pålægge en skole at tilbyde en bestemt uddannelse, jf. forslag til lov om erhvervsskoler § 6, stk. 2.

Til stk. 4

Tilskud i henhold til stk. 1 og 3 ydes efter stk. 4 til erhvervsskolerne og til dækning af de direkte undervisningsudgifter på virksomheder samt på skoler, der ikke henhører under Undervisningsministeriets ressort (f.eks. Landtransportskolen og Skovskolen, der hører under henholdsvis arbejdsministerens og landbrugsministerens ressort), eller på skoler som er godkendt efter anden lovgivning (f.eks. husholdningsskoler og landbrugsskoler).

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 26 i lovforslaget om erhvervsskoler.

Til § 20

Der foreslås en hjemmel for undervisningsministeren til i særlige tilfælde at bestemme, at udgifterne uanset bestemmelsen i § 19 delvis afholdes af private midler. Der sigtes herved bl.a. til særlig bekostelig undervisning, der finder sted på en skole, men også til de tilfælde, hvor uddannelserne er ekstraordinært lange.

Til kapitel 4

Indholdet af uddannelserne

Til § 21

Til stk. 1

For flere af de nuværende uddannelser gælder, at